

לעשות רצון אבינו שבשמים - 2

34. תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף פ"א

קא מיפלגי במתיבתא דרקייעא אם בהרת קודמת לשער לבן טמא ואם שער לבן קודם לבהרת טהור ספק הקדוש ברוך הוא אומר טהור וכולחו מתיבתא דרקייעא אמרי טמא ואמרי מאן נוכח? נוכח רבה בר נחמני.

34. בראשית יח

(כה) חֲלָלָה לְךָ מַעֲשֵׂת כְּדָבָר הַזֶּה לְהַמִּית צְדִיק עִם רָשָׁע וְהָיָה כְּצַדִּיק כְּרָשָׁע חֲלָלָה לְךָ הַשֵּׁפֶט פֶּלֶא הָאֶרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט.

5. השמטות דף רנ"ב

מה השיב הקב"ה לנח כשיצא מן התיבה וראה את העולם חרב והתחיל לבכות לפניו ואמר רבונו של עולם נקראת רחום היה לך לרחם על בריותיך וכו' השיבו הקב"ה ואמר רעיא שטיא השתא אמרת דא. למה לא אמרת בשעתא דאמרת לך כי אותך ראיתי צדיק לפני וגו' ואח"כ הנני מביא את המבול מים ואח"כ עשה לך תיבת עצי גופר כל האי אתעכבית ואמרת לך בגין דתבעי רחמין על עלמא. ומכדין שמעתא דתשתזיב בתיבותא לא עאל בלבך למבעי רחמין על ישובא דעלמא ועבדת תיבותא ואשתזיבת וכען דאתאביד עלמא פתחת פומך למלא קדמי בעיין ותחנוניים.

35. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף פ"א

אמר לו הקדוש ברוך הוא להושע בניך חטאו. והיה לו לומר בניך הם בני חנוניך הם. בני אברהם יצחק ויעקב לגלג רחמין עליהן. לא דיו שלא אמר כך אלא אמר לפניו רבונו של עולם כל העולם שלך הוא, העבירם באומה אחרת. אמר הקדוש ברוך הוא מה אעשה לזקן זה? אמר לו לך וקח אשה זונה והוליד לך בנים זנונים ואחר כך אומר לו שלחה מעל פניך אם הוא יכול לשלוח אף אני אשלח את ישראל שנאמר ויאמר ה' אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים...

35. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לב"א

ועתה הניחה לי ויתר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול וגו' אמר רבי אבהו אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומר מלמד שתפסו משה להקדוש ברוך הוא כאדם שהוא תופס את חבירו בבגדו ואמר לפניו רבונו של עולם אין אני מניחך עד שתמחול ותסלח להם:

6. ספר קול מבשר ח"ג - ראש השנה

ויש לפרש לעשות רצון אבינו, שאנחנו בני ישראל, צריכים לעשות ולבראות רצון, שיהיה בשמים עת רצון עבור כלל ישראל למטה, וזהו, לעשות רצון אבינו שבשמים.

36. אורות הקודש / חלק ב / עמוד תקסה / גאולת הרצון וההויה - לד

הכח היותר חדיש שיתגלה בעולם, לחדש את החיים בגאולה שלמה הוא הערך הגדול שיש לרצון האדם בהויה כולה, כשהוא משתלם בשלמותו הגמורה. ולזה אנחנו עורגים, כל מעשינו לשם כך מכוונים הם, לגלות את האלהות שברצון האדם... זה האידיאל איננו נפסק מישראל, זאת היא עליית השכינה התדירית, שבכל יום אנו מכוונים לה בעבודתנו, עליית רצון האדם, עד כדי תפיסת מקומו הנועד לו ברצון החויה, ואז רצון החויה כולה, אור הרצון של הופעת גילוי האלהות המוחלטה מתגלה עליו.

7. ספר תפארת ישראל - פרק מח

ואמר שגברה ידו של משה על ימינו, ביאור זה כי משה היה בכח לקבל לקבל האורה שהיא כל התורה ולפיכך גברה ידו של משה במה שהכח אשר יש לו לקבל דבר ולצאת אל הפעל המציאות הכח הזה הוא יותר במה שהוא לצאת אל המציאות שהמציאות יותר נחשב, אבל הכח לבטל דבר שלא יצא אל הפעל אין ראוי שיהיה הכח כל כך, ולפיכך גברה ידו של משה במה שכת משה לחוציא התורה אל המציאות...

ע"ע

19 אורות הקדש ג עמוד סה

ההתגלות על דבר גודל ערכו של האדם, על השפעתו הגדולה בשפעת החיים שלו, בגודל רוחו, ברצונו והופעת שכלו על ההויה, על כל היש, זאת היא חטיבה מיוחדת לישראל. רחוק רחוק מאד הוא העולם כולו מהכרה זו. הכל חושבים, שהאדם ביחש להמציאות הוא רק פסיבי, מושפע ולא משפיע. אבל הקטנה זו אין לה כל ערך באמת. ודאי שההארה הרוחנית של סגולת הרוחניות ההויתית של עצמות המציאות קשורה היא הרבה עם ידיעה בעצמה, כל מה שהאדם יודע יותר את ערכו, ככה ערכו באמת גדול הוא, וכל מה שיכיר יותר בשפעת החיים, ששדרות ההויה השונות מקבלות על ידי ההויה המרכזית שלו, ככה תגדל עצמותה של השפעה זו. מובן הדבר, שידעה כזאת אי אפשר לה שתהיה רק ידיעה גרידא. מהות החיים, הרצון וההתמשכות הנשמית צריכים להתקשר בקישור אורגני בידיעה זו, וקישור זה צריך שיתהוה על פי סגולה היסטורית ארוכה. וזה הוא גם כן אחד מהדרכים שכנסת ישראל היא מצויינת בהם, ההתבגרות הנשמית, עד כדי ההפעלה על ההויה, אל הפועל יצאה בישראל ביחוד. המוסר הישראלי, איננו כי אם מוסר אינדיבידואלי, ולא גם משפחתי ולאומי, ולא גם אנושי כללי, אף על פי שהכל כלול בו, אבל בעקרו הוא אלהי, תורת ד' בורא עולם, תורה שהיא המשכה של היצירה, לא פחות מזה. גדולת הכרה זו היא מורשת ישראל מעולם, והיא גאותם ועוזם עדי עד. תורת ישראל מבארת, איך קיום העולם והמוסר האנושי הם תלויים זה בזה, וממילא מובן, ששכלול העולם בשכלול המוסר גם הוא קשור קשר של קיימא, זאת היא עיקר דעת אלהים הישראלית. חטא האדם קלוקל בכללו את מוסרו עד שמלאה הארץ חמס, השחית את דרכו, הרע את יצר מחשבות לבו. העולם מתקומם עליו, יורד מבול ומוחה את היקום כולו. שורש האדם הנשאר מתחזק בישרו, הישר מתאמץ בקישורו עם אלהים, עומד ומעלה עולות לד'. העולם מתבסס, והברית נכרתת על קיומו. עוד כל ימי הארץ.

74. ספר נצח ישראל - פרק ב

ולכך אמר כי הלוחות היו טפחיים ביד של הקב"ה, וטפחיים בידיו של משה, וטפחיים ריוח באמצע, ודבר זה הוא החבור הגמור והדיבור הגמור שיש לישראל עם הקב"ה, כי על ידי התורה יש לישראל דביקות אל הקב"ה. אבל כאשר היו טפחיים ביד הקב"ה, וטפחיים ביד משה שמקבל התורה לישראל, וטפחיים חלק, זהו החבור הגמור. כי אלו שני טפחיים חלק אשר ביניהם - משותף בו הנותן והמקבל יחד, דכך קיימא לן (בבא מציעא ז). שנים אווזים בטלית, זה נוטל עד שידו מגעת, וזה נוטל עד שידו מגעת, והשאר חולקין אותו ביניהם, כאילו הם שותפין, וזהו החבור והשתוף הגמור. ואי אפשר שיהיה מעלה יותר עליונה כמו זאת, כי על ידי התורה שהיה השם יתברך נותן לישראל, וישראל הם המקבלים, לכך התורה היא אמצעי לעשות חבור ודביקות גמור.

36. אוה"ק ד תקו

וכל עוד שהרצון הכמותי, שהוא תעודת היצורים, הולך הוא להרבות על ידה את תפוצות האורות של המקור האיכותי, האציל, הגדולים ממעשה